

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní Mgr. Barborou Berkovou ve věci

žalobce: **T. N.**
bytem H. Š. 371, X H. Š.
zastoupen advokátem Mgr. Jaroslavem Topolem
sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
Jeremenkova 40a, Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2016, č. j. KUOK 68861/2016, ve věci
přestupku

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

1. Rozhodnutím Magistrátu města Olomouce (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 29. 5. 2015, č. j. SMOL/100353/2015/OARMV/ODPD/Kuc, byl žalobce uznán vinným spácháním přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), za který mu byla uložena sankce ve formě pokuty ve výši 3.000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení o přestupku stanovené paušální částkou 1.000 Kč.
2. Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 4. 7. 2016, č. j. KUOK 68861/2016 zamítl odvolání žalobce jako opožděné.
3. Žalobce se domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného. Uvedl, že mu bylo rozhodnutí žalovaného doručeno okamžikem nahlédnutí do spisu jeho zmocněnkyní, K. C., tedy dne 23. 5. 2016. Dále poukázal na skutečnost, že jeho původní zmocněnkyně, M. V., byla dle obsahu plné moci zmocněna ve správním řízení k zastupování žalobce v plném rozsahu pro celé řízení, včetně řízení odvolacího, ovšem mimo doručování písemností. Veškeré písemnosti tak měly být žalovaným doručovány přímo žalobci, avšak rozhodnutí žalovaného bylo žalobci doručováno prostřednictvím zmocněnkyně M. V.. Žalovaný tedy pochybil, když v rozporu s udělenou plnou mocí nedoručoval rozhodnutí přímo žalobci. Doručení rozhodnutí žalovaného M. V. dne 7. 7. 2015 tak nelze považovat za platné. Zmocněnkyni V. bylo rozhodnutí nejprve neúspěšně doručováno na jí zvolenou e-mailovou adresu, z níž nebylo přijetí rozhodnutí potvrzeno, následně pak na adresu pobytu zmocněnkyně, kde došlo k doručení fikcí. Zmocněnkyně si byla vědoma toho, že se na adrese trvalého pobytu nezdržuje a není tedy schopna písemnosti vyzvedávat. Toto byl také jeden z důvodů, proč nebyla k doručování písemností zmocněna, což bylo jasné a srozumitelně správnímu orgánu oznámeno. V okamžiku, kdy žalovaný doručil žalobci rozhodnutí prostřednictvím zmocněnkyně V., která k tomuto úkonu nebyla zmocněna, a to fikcí, neměl žalobce žádnou možnost se s rozhodnutím žalovaného seznámit, čímž došlo ke krácení jeho práv. Jelikož se měl žalobce údajného přestupku dopustit dne 27. 11. 2014 a napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno až dne 23. 5. 2016, je nezákonné, neboť bylo žalobci doručeno až po uplynutí prekluzivní lhůty k projednání přestupku dle § 20 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.
4. Žalovaný požadoval zamítnutí žaloby. Namítl, že žalobce zřejmě v žalobě zaměňuje rozhodnutí správního orgánu I. stupně a žalovaného. Rozhodnutí žalovaného bylo žalobci doručeno dne 14. 7. 2016. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo žalobci doručeno dne 7. 7. 2015, a to fikcí na adresu pobytu zmocněnkyně žalobce. Vyloučení možnosti zmocněnce přijímat písemnosti za zmocnitele považuje žalovaný za rozporné s účelem plné moci a kogentním § 34 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“).
5. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 51 s. ř. s. rozhodl krajský soud bez nařízení jednání.
6. Z obsahu spisu krajský soud zjistil, že správní orgán I. stupně vydal dne 20. 2. 2015 příkaz, jímž uznal žalobce vinným spácháním přestupku a uložil mu pokutu. Příkaz byl žalobci doručen do vlastních rukou dne 4. 3. 2015. Dne 9. 3. 2015 byl správnímu orgánu I. stupně

doručen odpor proti příkazu, který byl učiněn elektronickým podáním s uznávaným elektronickým podpisem z e-mailové adresy x. Přílohou podání byla plná moc ze dne 6. 3. 2015 k zastupování žalobce pro celé řízení M. V., nar. 21. 10. 1991, s pobytem P., D. P. 910, a to v plném rozsahu pro celé řízení, mimo doručování písemností, a dále žádost o doručování veškerých písemností v rámci celého řízení na e-mail x. Z důvodu chybějícího podpisu žalobce na plné moci, byl tento správním orgánem I. stupně vyzván k jeho doplnění, přičemž usnesení bylo doručeno dne 13. 3. 2015 osobně žalobci a téhož dne i do datové schránky jeho zmocněnkyně. Podepsaná plná moc byla správnímu orgánu doručena dne 24. 3. 2015. Správní orgán I. stupně poté nařídil ústní jednání, přičemž předvolání doručil dne 7. 4. 2015 žalobci a dne 29. 3. 2015 jeho zmocněnkyni do datové schránky. Dne 20. 4. 2015 byla věc projednána za přítomnosti zmocněnkyně žalobce, která vzala na vědomí, že v ústním jednání bude pokračováno dne 6. 5. 2015, které již proběhlo v nepřítomnosti žalobce i jeho zmocněnkyně. Dne 6. 5. 2015 obdržel správní orgán I. stupně žádost zmocněnkyně o zaslání protokolu z ústního jednání, v níž tato současně uvedla, že dne 7. 4. 2015 zneprístupnila svou datovou schránku, tudíž žádá o zasílání veškerých písemností v rámci řízení na e-mail x. Správní orgán I. stupně žádosti vyhověl a protokol zaslal zmocněnkyni žalobce na elektronickou adresu, z které bylo doručení potvrzeno. K následnému dotazu zmocněnkyně žalobce, dokdy se může k věci vyjádřit, odepsal správní orgán I. stupně dne 15. 5. 2015, že tuto možnost měla zmocněnkyně u ústního jednání, nicméně vydání rozhodnutí je plánováno na den 19. 5. 2015, tudíž se do té doby může ještě k výpovědím vyjádřit. Rozhodnutí ve věci č. j. č. j. SMOL/100353/2015/OARMV/ODPD/Kuc, kterým uznal žalobce vinným z přestupku a uložil mu pokutu ve výši 3 000 Kč, vydal správní orgán I. stupně dne 29. 5. 2015. Toto rozhodnutí nejprve dne 3. 6. 2015 odeslal na e-mail x. Jelikož však doručení nebylo potvrzeno, zaslal správní orgán I. stupně následně rozhodnutí poštou na adresu M. V., D. P. 910, P., kde byla zásilka připravena k vyzvednutí dne 24. 6. 2015 a adresátce bylo zanecháno poučení. Dne 9. 7. 2015 jí byla zásilka vložena do schránky. Dne 9. 5. 2016 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno odvolání žalobce (podané k poštovní přepravě dne 5. 5. 2016) proti předmětnému rozhodnutí ze dne 29. 5. 2015 s tvrzením, že mu toto nebylo nikdy doručeno a dozvěděl se o něm až z vyrozumění o výši nedoplatku. Následně dne 18. 5. 2016 doložil žalobce plnou moc k zastupování udělenou K. C., která posléze rovněž doplnila podané odvolání. Dne 4. 7. 2016 vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí, kterým odvolání žalobce podané dne 5. 5. 2016 zamítl jako opožděné, přičemž v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo žalobci doručeno dne 7. 7. 2015, kdy nastala fikce doručení zásilky obsahující rozhodnutí zmocněnkyni žalobce na adrese jejího trvalého pobytu, tudíž zákonná odvolací lhůta uplynula již dne 22. 7. 2015. Dále žalovaný uvedl, že nesouhlasí s námitkou žalobce, že mělo být rozhodnutí správního orgánu I. stupně doručováno žalobci a nikoli jeho zmocněnkyni, neboť dle žalovaného z obsahu plné moci vyplývá, že žalobce udělil M. V. generální plnou moc pro celé řízení bez omezení na úkony, tudíž v souladu s § 34 odst. 2 s. ř. nebylo možné doručování písemností zmocněnci vyloučit. Závěrem uvedl, že postup zmocněnkyně žalobce jeví znaky obstrukčního chování, neboť tato v průběhu řízení aktivně reagovala na písemnosti doručované jí správním orgánem I. stupně a sama opakovaně žádala o doručování písemností na adresu x. Z úřední činnosti je přitom žalovanému známo, že tato zmocněnkyně obdobným způsobem vystupovala i v jiných řízeních.

7. Krajský soud předně uvádí, že žalobce vskutku zmateně v žalobě zaměňuje doručování správního orgánu I. stupně a žalovaného, nicméně podstata žalobních námitek je krajskému soudu zřejmá.
8. Stěžejní spornou otázkou v posuzované věci je mezi účastníky to, zda žalovaný správně posoudil okamžik doručení rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalobci, resp. zda byl oprávněn vycházet z toho, že datem doručení tohoto rozhodnutí byl den 7. 7. 2015, přičemž podstata argumentace žalobce spočívá v tvrzení, že doručení rozhodnutí správního orgánu I. stupně zmocněnkyni žalobce fikcí nemohlo vyvolat jakékoli účinky, neboť zmocněnkyně žalobce nebyla k přijímání písemností žalobcem vůbec zmocněna.
9. Podle § 33 odst. 1 s. ř. *si účastník může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce.*
 Podle odst. 2 téhož ustanovení *zmocnění může být uděleno*
 a) *k určitému úkonu, skupině úkonů nebo pro určitou část řízení,*
 b) *pro celé řízení,*
 c) *pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem, která budou zahájena v určené době nebo bez omezení v budoucnu; podpis na plné moci musí být v tomto případě vždy úředně ověřen a plná moc musí být do zahájení řízení uložena u věcně příslušného správního orgánu, popřípadě udělena do protokolu, nebo*
 d) *v jiném rozsahu na základě zvláštního zákona.*
10. Podle § 34 odst. 1 s. ř. *zástupce podle § 32 a 33 v řízení vystupuje jménem zastoupeného. Z úkonů zástupce vznikají práva a povinnosti přímo zastoupenému.*
 Podle odst. 2 téhož ustanovení *s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak.*
 Podle odst. 3 téhož ustanovení *v pochybnostech o rozsahu zastoupení platí, že zástupce je oprávněn vystupovat jménem zastoupeného v celém řízení.*
11. Krajský soud se neztotožňuje s názorem žalovaného, že plná moc, udělená žalobcem M. V. dne 6. 3. 2015, měla povahu nijak neomezené, resp. neomezitelné generální plné moci. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 7. 2015, č. j. 8 As 180/2014 – 45 uvedl: „Rozsah zmocnění k určité skupině úkonů nebo pro určitou část řízení ve smyslu § 33 odst. 2 písm. a) správního řádu lze formulovat negativním výčtem, tedy v plné moci vymezit úkony, na něž se zmocnění nevztahuje s tím, že ke všem ostatním úkonům v řízení je zástupce zmocněn (obecně k zastoupení na základě plné moci a k možným způsobům koncipování plné moci srovnaj nálezy Ústavního soudu ze dne 30. 1. 2003, sp. zn. I. ÚS 433/01, dostupný na www.usoud.cz).“ S uvedeným závěrem se zdejší soud zcela ztotožňuje. Vyloučení oprávnění zmocněnce k přejímání písemností je dle § 33 odst. 2 písm. a) s. ř. zásadně možné, přičemž důvody pro zmíněnou výlukou mohou být různé, např. zájem zastupovaného účastníka mít stálý přehled o průběhu řízení.
12. Námitka žalobce ohledně nesprávného doručování ve správním řízení přesto dle krajského soudu nemůže obstát. Krajský soud má totiž za to, že zmocněnkyně žalobkyně (která v předmětné době zastupovala účastníky přestupkových řízení na více místech České republiky (viz zmíněný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2015, č. j. 8 As 180/2014–45, ale také např. rozsudek téhož soudu ze dne 2. 8. 2017, č. j. 6 As 28/2017-45,

odst. 16) tím, že již v samotném podání, k němuž plnou moc přiložila, požádala správní orgán I. stupně (v přímém rozporu s rozsahem zmocnění!) o doručování na jí zvolenou elektronickou adresu, z níž následně se správním orgánem I. stupně komunikovala, vyvolala zásadní pochybnost o rozsahu uděleného zmocnění. Správní orgán I. stupně proto nepochybil, když v souladu s citovaným § 34 odst. 3 s. ř. v pochybnostech považoval plnou moc za neomezenou.

13. I pokud by úvaha krajského soudu nebyla správná a správní orgán I. stupně zasílal písemnosti zmocněnkyni žalobce z důvodu, že omezení plné moci zkrátka přehlédl, nepřiznal by krajský soud jednání žalobce a jeho zmocněnkyně právní ochranu, neboť nepochybuje o účelovosti omezení zmocnění v plné moci udělené M. V., stejně jako o tom nepochyboval Nejvyšší správní soud v obou zmíněných rozsudcích. Z výše popsaného průběhu řízení před správním orgánem I. stupně totiž zcela jasně vyplývá, že zmocněnkyně žalobce za žalobce písemnosti přijímala a aktivně se správním orgánem I. stupně komunikovala, opakovaně žádala o doručování písemností na elektronickou adresu, reagovala na písemnosti doručované jí do datové schránky a oznámila neprodleně její znepřístupnění. Namítá-li žalobce v žalobě, že si jeho zmocněnkyně byla vědoma toho, že se na adrese trvalého pobytu nezdržuje a není tedy schopna písemnosti vyzvedávat, což byl také jeden z důvodů, proč nebyla k doručování písemností zmocněna, pak toto zdůvodnění se zcela míní se skutečností, že M. V. po celou dobu požadovala doručování na elektronickou adresu a po většinu doby trvání řízení měla přístupnou i datovou schránku. Riziko zmeškání doručování písemností tak nemohlo nastat. V neposlední řadě krajský soud poukazuje na skutečnost, že zmocněnkyně žalobce byla dne 15. 5. 2015 vyrozuměna správním orgánem I. stupně, že dne 19. 5. 2015 bude ve věci vydáno rozhodnutí, přesto se zmocněnkyně žalobce ani žalobce sám o osud řízení nezajímali dříve, než za rok poté, tj. v době, kdy již bezpečně uplynula lhůta pro projednání přestupku. Cílem omezení plné moci v kontextu následné komunikace zmocněnkyně žalobce se správním orgánem tak bylo zřetelně vyvolání procesního zmatku a jeho následné využití zvolením odpovídající strategie.
14. Krajský soud proto uzavírá, že správní orgán I. stupně nepochybil, když doručoval rozhodnutí ve věci zmocněnkyni žalobce a nikoli žalobci samotnému, a to tak, že poté, co nebylo převzetí doručovaného rozhodnutí na e-mail zmocněnkyni žalobce potvrzeno, v souladu s § 19 odst. 8 s. ř. doručoval zmocněnkyni tak, jako by o doručování na elektronickou adresu nepožádala, tj. doručoval jí prostřednictvím pošty. Z dodejky, která je součástí správního spisu vyplývá, že podmínky pro využití institutu fikce doručení podle § 24 odst. 1 s. ř. byly splněny, tj. písemnost byla zmocněnkyni žalobce doručena 10. dnem po dni, kdy byla uložena na poště a toto bylo adresátu oznámeno (dne 24. 6. 2015), tj. dne 7. 7. 2015 (10. den připadl na den pracovního klidu – sobotu 4. 7. 2015, proto byl dnem doručení nejbližší následující pracovní den – úterý 7. 7. 2015). S ohledem na uvedené žalovaný nepochybil, když odvolání podané k poštovní přepravě dne 5. 5. 2016 posoudil jako opožděné a dle 92 odst. 1 s. ř. je zamítl.
15. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.
16. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující obvyklou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 30. dubna 2018

Mgr. Barbora Berková v. r.
samosoudkyně